

имъ. Подиръ това протестанти-тъ събрали новъ войскъ, на коѣ-то назначили за предводителя Датскыя краль *Христіана IV.*, съ коѣ-то ся здружили Мансфельдъ и Христіанъ Брауншвейгскый.

Въ сѣщо-то время ся появилъ и при католици-тъ новъ и силенъ полководецъ. То былъ богатый дворянинъ Боемскый *Валленштайнъ*. Той ся обѣщаль да събере и да издрѣжява на свой счетъ 50 хыляды войска, ако му само императоръ-тъ даде пълнѣ власть надъ тѣмъ Арміѣ. Валленштайнъ былъ суетвѣренъ и много честолюбивъ человекъ. Ведѣжъ, още въ дѣтиство-то му, неговый учитель му казалъ, че звѣзды-тъ му прѣдсказувать славу бѣдѣицѣ. Валленштайнъ не забораваля за това прѣдсказаніе, но търсилъ случая, да ся отличи и прослави. Заради това ся той възрадуваля, като ся съгласилъ императоръ-тъ на негово-то предложеніе.

И наистинѣ Валленштайнъ за малко время събралъ до 30.000 войска, съ коѣ-то, като дѣйствувалъ наедно съ Тили, побѣдилъ Христіана IV-го и другы-тъ протестантскы полководци. Тогава всичка Германія ся намирала подъ власть Фердинанда II-го, а за протестанты-тъ настанало жялостно время. Императоръ-тъ (спорядъ *въспостановленія Едиктъ*) заповѣдалъ имъ да вържѣтъ на католици-тъ всичкы-тъ церковны притѣжанія, и можяло да ся рече, че той ще съвършено да истрѣби протестантскѣ-тъ вѣрѣ. Но между това Валленштайнъ, кому-то императоръ-тъ далъ достоинство *херцогъ Фриндландскый* и названіе *адмиралъ на всичкы-тъ сѣверны морета*, безпощадно ограблявалъ побѣжденны-тъ и отималъ отъ несчястны-тъ жители всичко-то тѣхно имѣщество, за да добіе пары, съ коѣ-то да може да издрѣжява войскѣ-тъ си. Най-послѣ, съ голѣмъ молбѣ на Германскы-тъ князове, императоръ-тъ ся съ-